

IZ ORGANIZACIJ ZRVS

S SEJE OBČINSKEGA ODBORA ZRVS

15. januarja je bila seja občinskega odbora zveze rezervnih vojaških starešin občine Moste-Polje, na kateri so navzoči analizirali redne letne skupščine ZRVS osnovnih organizacij. Vsi so ugotavljali, da so bile skupščine dobro pripravljene in obiskane. Zato so bile tudi vsebinsko bogate in so pokazale ugodne rezultate nove organiziranosti ZRVS. Rezervni starešine so se v preteklem obdobju tudi intenzivno vključevali v delo drugih družbenopolitičnih organizacij in v delo krajevnih skupnosti, predvsem pa so uspešno sodelovali z zvezo socialistične mladine. Praksa pa je pokazala, da se je treba izogibati vsakršnih improvizacij na tako pomembnih področjih, kot je organiziranje in vodenje pohodnih enot. Tu je treba posvečati več pozornosti prav izobraževanju starešin, ki vodijo pohodne enote, so ugotovili na občinskem odboru ZRVS.

Navzoči pa so pripominjali, kako da ponekod preveč komercialno računavajo najemnine za prostore in storitve. Odbor meni, naj se prizadeje organizacije tovariškov pomenijo v krajevnih skupnostih in prikazuje namen delovanja ZRVS ter sredstva, s katerimi razpolaga.

Na seji je odbor sprejel tudi de-

lovni program za leto 1976. V njem je dejavnost razdeljena na:

- splošno vojaško usposabljanje in idejnopolično izobraževanje,
- družbenopolitično delo in obrambno vzgojo,
- organizacijsko-kadrovska vprašanja ter
- informativno-propagandno dejavnost.

Pri uresničevanju programa pa bo potrebno vnesti nekatere vsebinske spremembe predvsem glede izvajanja taktično-orientacijskega pohoda in glede vključevanja višjih oficirjev v sistem izpitov in seminarjev, kjer naj ti prevzamejo mentorsko vlogo.

Osnovni poudarek pri delu osnovnih organizacij pa mora biti tudi na povezovanju z delovnimi organizacijami na področju, kjer delujejo. Če pa je le mogoče, naj ustanovijo osnovne organizacije ZRVS v delovnih kolektivih samih.

Odbor je v jubilejnim letu 1975 podelil 42 priznanj, 35 bronastih in 60 srebrnih plaket ZRVS posameznikom in organizacijam.

Srebrno plaketo so dobile OO ZRVS Kodeljevo, Jarše, Zadobrova, Zavor, Moste, občinski komite ZSMS in ZB.

Bronaste plakete so dobile postaja milice Moste, Center tiska in papirja ter mladinski pohodni enoti Dolsko in Zavor.

Priznanja ZRVS sta dobili mladinski pohodni enoti Bizovik in Vevče.

ANDRIJA VLAHOVIČ

REDNA LETNA SKUPŠČINA OO ZRVS ZADOBROVA - SNEBERJE - NOVO POLJE

Člani OO ZRVS Zadobrova - Sneberje - Novo Polje so imeli svojo letno skupščino v dvorani družbenopolitičnih organizacij v zadružnem domu Zadobrova. Skupščine sta se udeležila tudi predsednik KK SZDL Tone Podobnik in predsednik sveta KS Alojz Girandon, prisostvovali pa so ji tudi predstavniki občinskega odbora ZRVS.

Po izvolitvi organov skupščine je podal izčrpano poročilo o delu OO ZRVS njen predsednik. Orisal je delo združenja, najdlje pa se je držal pri bodočih nalogah zveze v sklopu vsestranskega družbenopolitičnega dogajanja in revolucionarnega spreminjanja družbenih odnosov, v katerem gradimo nove zgodovinske mejnike razvoja naše samoupravne socialistične družbe.

Pri vsem tem mora namreč del nalog prevzeti nase tudi ZRVS ter oceniti sedanjí politični trenutek z vidika obramb-

nih in samozaščitnih naporov naše družbe. Seveda pa se ZRVS tudi doslej ni omejila samo na vojaško usposabljanje ter idejnopolično izobraževanje, temveč je bila aktivno prisotna tako na področju obrambe kot pri delu v KS, in TOZD, v družbenih organizacijah, šolah in družbeni zaščiti.

Potrebna pa bodo še nadaljnja prizadevanja, da bodo postali vsi rezervni vojaški starešine aktivni družbeni delavci, ter tako po svojih najboljših močeh prispevali h krepitvi naše samoupravne socialistične skupnosti in njene obrambne sposobnosti. Posebno pozornost pa je potrebno posvetiti sprejemanju rezervnih vojaških starešin v zvezo komunistov. Na tem področju je bilo v naši organizaciji storjenega že marsikaj. Primerno in potrebno je, da v prihodnje formiramo pohodno mladinsko četo ter mladino seznanjamo z izkušnjami našega narodnoosvobodilnega boja in drugih osvobodilnih gibanj ter jo usposabljammo za obrambo tudi v obliki predavanj, pohodov, strelskih vaj, šolskih obrambnih dni in itn.

Iz takih oblik sodelovanja moramo izbrati in predlagati mladince za šole rezervnih oficirjev in si prizadevati, da bi v te šole prišli tesnično najboljši mladinci, skrbeti, da bodo ne le strokovno, temveč tudi idejnopolično usposobljeni tako za uspešno opravljanje svojih nalog v morebitni vojni kot za aktivno sodelovanje v družbenopolitičnem življenju in obrambnih pripravah v mirnem času.

Pri izvrševanju svojih obveznosti je naša organizacija dosegla lepe rezultate. Na področju vojaškega usposabljanja in idejnopoličnega izobraževanja so člani naše organizacije dosegli 97-odstotni uspeh, 40 % rezervnih starešin je aktivno vključenih v delo družbenopolitičnih organizacij na terenu. Na

področju samoupravljanja je aktivno vključen vsak 3. član, 25 % starešin je članov ZK. V višji čin je napredovalo 35 % vsega članstva. Za uspešno delo v ZRVS so člani naše organizacije prejeli 7 plaket in 4 priznanja. K uspešnosti naše organizacije pa so prispevale tudi naša KS, KK SKGL, ZK in ZB in velja vsem omenjenim družbenopolitičnim dejavnikom iskrena zahvala za vsestransko pomoč. Skupščina je izvolila nov odbor, nadzorni odbor in tri komisije: za družbenopolitično delo in obrambno vzgojo, za vojaško usposabljanje in za idejnopolično izobraževanje, informativno-propagandno dejavnost ter kadrovske in splošne zadeve.

Mandat novega odbora je dve leti, k delu je bilo pritegnjenih tudi več mlajših starešin. Sprejeta so bila tudi nova pravila organizacije ZRVS.

Mladina našega terena je organizirala krajši kulturni program, ki so ga izpopolnili vojaški starešine vojašnice Ljube Šercerja iz Ljubljane. Naj omenimo še to, da je naša organizacija prejela plaketo za doseženo prvo mesto v občini.

Po vsem tem je bilo v lovski sobi gostišča Zadobrova tovariško srečanje vseh udeležencev skupščine. Za dobro voljo so poskrbeli vojaki s svojim zabavnim orkestrom.

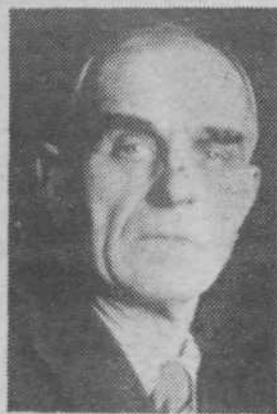
IVAN KOS

O ZASEDI

Pred kratkim je občinski odbor ZRVS Moste-Polje organiziral seminar o delovanju zasede in oblikah dela poveljnika čete od prejema naloge do izdajanja povelj. Na seminarju v sejni dvorani občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje so sodelovali predvsem rezervni oficirji - bodoči vodje seminarjev po osnovnih organizacijah ZRVS. Prisostvovali pa so tudi predsedniki osnovnih organizacij ZRVS, da bi se seznanili s seminarskim načinom dela od uročitve in načina dostavljanja gradiva do analize vaj obveznikov strokovnega pouka v letu 1976.

VILKO SLUGA

NJEGOV 92. ROJSTNI DAN

Karol VIDERGAR je 31. januarja 1884 zagledal luč sveta v Zadvoru in letos tu praznuje svoj 92. rojstni dan. Pred kratkim sem jubilarja kot enega najstarejših občanov v KS Zadvor obiskal na domu. Bil je dobre volje, zgovoren in kar malce hihitav kot vedno. Takoj mi je bil pripravljen razgrniti svojo bogato življenjsko pot vse do sedanje visoke starosti. Veliko mi je povedal, mnogo več, kot je enostavno zapisalo moje pero. Rodil se je v družini manjšega kmeta, v kateri je bilo sedem otrok; on je bil četrti po vrsti. Visoka starost je v njegovi rodbini že tradicija, kajti tudi njegov oče jo je dočkal, brata Tone in Jože oba prek 90 let. V življenju je bil precej nemiren, pa tudi siromak, saj je prve čevlje dobil šele za birmo, pa še ti niso bili novi. Ko je končal osnovno šolo, so ga dali v uk za pleskarja. A ni zdržal, ker se menda mojster ni držal pogodbe. Po enem letu je odšel na delo v Papirnico Vevče. Tudi tam je delal samo leto dni - premamila ga je „obljubljena dežela“ Amerika. To je bilo menda okoli leta 1900. Onkraj luže se je v državi Ohio zaposlil v usnjarski industriji, pa jo je po petih letih primahal spet domov. Po povratku je moral dve leti služiti avstrijskemu cesarju. Leta 1912 se je vrnil v Ameriko za 8 let. Spet je bil v usnjarni tedaj v mestu GERADE v državi Wendconson. Leta 1920 se je vrnil domov in spet šel za delavca v Papirnico Vevče. Tega leta se je tudi oženil s Plkovo Maričko iz Zadvoja. V zakonu se mu je porodila hči Mici (ta ga doma zdaj neguje). Od tedaj je bil vseskozi doma in ga ni več vleklo v tujino. Leta 1949 se je upokojil.

Ce se je naš jubilar izognil prvi svetovni vojni, tega ni mogel storiti v drugi. Za vojaka sicer ni bil več, a kljub starosti se je vključil v gibanje NOV. Kot pravi sam, so njegovi sorodniki že leta 1941 aktivno začeli delati za NOB in ta njihova zagnanost je prevzela tudi njega. Prvoborcem v Molniški četi je pomagal z vsem potrebnim, v svojih svilih je skrival aktiviste in partizane. K njemu so zahajali Polkovi - starejši in mlajši Lojze, pa Pavel Strojinc, Stane Keber in drugi prvoborci Molniške čete. Čeprav ni imel svojih sinov v partizanih, so ga okupatorji in domači izdajalci vseeno sumili, da sodeluje s partizani. Zasliševali so ga, preiskovali dom in podobno, toda niso mu prišli do živega in ostal je doma. Še sedaj se dobro spominja, kaj vse so iz vseške papirnice „prekvartirali“ v partizane. Predvsem so to bile živilske karte, tobak, papir in drugo. Takrat je delal z Glasovčevim Tonetom iz Sostrega, pri katerem je bila doma partizanska javka in prek nje je odhajal material v partizane. Za sodelovanje s partizani ima naš jubilar priznana dvojna leta od leta 1941. Tudi po vojni je ostal zvest revoluciji, pravi pa, da je že prestar, da bi se aktivneje vključil v delo na terenu.

Sedaj prebiva doma. Mnogo bere DELO, NEDELJSKI DNEVNIK, UPOKOJENKA in NASO SKUPNOST. Bral bi še več, pa mu levo oko nagaja, ker mu ga je prerasla mrena. Želi, da bi mu jo zdravniki odstranili. Sicer pa je čil, zdrav in vitalen. Rad bi še živel, pravi pa tudi, da je prišel čas, ko se bo treba umakniti, da ne bi bil drugim preveč v napotje. Kaj še! Vsi svojci in tovariši mu želimo v njegovi jeseni življenja še mnogo srečnih in zlasti zdravih let.

Alojz Kastelic

VZGOJNOOBRAMBNI PROGRAM ZA ŠOLE

Koordinacijski odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozščito pri OK SZDL Ljubljana Moste-Polje je organiziral posvet o obrambnovzgojnih aktivnostih na osnovnih in srednjih šolah z namenom, da bi v bodoče smotrnejše in enotnejše organizirali zunanješolske obrambnovzgojne dejavnosti.

Že nekaj časa sem je čutili, da so mladi premalo aktivirani in poučeni na področju ljudske obrambe in velja v šolske učne programe vključiti dodatno snov z elementi priprave na obrambni dan. Na šolah je treba ustanoviti aktivne rezervnih vojaških starešin ter izdelati delovne načrte v sodelovanju z odbori za LO na šolah, KO ZRVS, ZB in drugimi krajevnimi dejavniki. V načrte aktivov je treba vključiti različne pohode, strelske vaje in tekmovanja, filmske predstave, razstave, ogled orožja in opreme JLA, obiske vojaških šol ter predavanja s področja ljudske obrambe.

Po nekaterih šolah že potekajo obrambnovzgojne aktivnosti in so že ustaljene, vendar je nujno začeti z aktivnejšim delovanjem, kajti pri nas se vedno bolj pojavlja problem mladih pri kadrovanju za vojaški poklic. Tega so krive stare napake tistih, ki bi morali mlade kadre

pridobivati s sodobnimi metodami. Pa tudi sicer je bilo prej marsikaj drugače. Danes imajo mladi ljudje, ki se odločijo za vojaški poklic, velik o več možnosti, kot so jo imeli prejšnji rodovi, kajti prej vojaški poklic v marsičem ni bil zvrhan s civilnimi poklici.

Zato je treba zbuditi interes mladih za aktivno udeležbo v ljudski obrambi in družbeni samozščiti, vplivati na oblikovanje svobodne in vsestranske razvite socialistične osebnosti, ki naj bo idejnopolično enotna in trdna. Zato moramo z usmerjanjem v vojaški poklic začeti že na osnovnih šolah za tiste, ki bi nadaljevali šolanje na vojaški šoli ali gimnaziji.

Tudi informativno-propagandna dejavnost bi morala dati več od sebe o obrambnih pripravah že v šolskih glasilih pa seveda v drugih sredstvih javnega obveščanja. Zelo pozitivno bi bilo, če bi imela vsaka šola

dopisniško mrežo učencev, ki se zanimajo za to področje in bi poročali o delu in dosežkih obrambne aktivnosti mladih.

Tudi prek revije Naša obramba, ki je že znana in zelo razširjena pri nas, bi se dalo obveščati mlade na šolah. Glede na njeno vsebino pa je sploh nujno, da se bolj razširi med mladino, da bi se obrambna zavest učencev in učiteljev čimbolj dvignila.

Glede na to, da pedagogi ne morejo sami organizirati in izvajati širokega vzgojnoobrambnega programa skozi vse leto, je nujno, da se povežejo z vsemi krajevnimi dejavniki in osnovnimi organizacijami ZRVS, ZSMS in ZZB NOV, specializiranimi organizacijami in društvi, JLA, teritorialno obrambo, koordinacijski odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozščito pri vseh krajevnih skupnostih.

ANA MARJANOVIČ

ZLATOPOROČENCA IZ KLOPC

Petdeset let je za človeka kratka doba. Vendar ne tako kratka, da se ne bi moglo v tem času zgoditi marsikaj zanimivega in pomembnega. Vsaj za nekatere ljudi.

„Nace je hodil delat k nam na kmetijo in ker sva bila drug drugemu všeč, sva se vzela...“ je med prijateljem kramljanjem dejala Grmovnikova mama Marija iz Klopca.

„Toda od takrat je minilo že toliko let! Tiste čase je bilo vse drugače, saj sploh ni bilo takih porok, kot so sedaj...“ je njeno misel dopolnil mož, prijazen in nasmejan starček dvainsedemdesetih let.

Da, minilo je že pol stoletja od tistega srečnega datuma, ko si je Nace iz Tujega grma pod Jančami mislil: „Uspeh potrjuje človeka v dobrem pa tudi v slabem in lahko postane vir sreče pa tudi nesreče...“

Opogumil se je ter zaprosil Marijo iz Koških poljan za roko. Pričakovanja včasih le izzvane v vdano zaupanje in tako sta mlada zakonca začela skupno pot, polno težav, trpljenja, pa tudi veselja in sreče. V Klopcah sta kupila skromno leseno hišico in nekaj zemlje. Že takrat ju je to stalo pol premoženja. Vneto sta se lotila dela. Kopalca sta, orala, gnojila, žela. Pa so prišli otroci in z njimi nove skrbi, nove težave pa tudi nove radosti in veselje. Mati je skrbela zanje, opravljala vsa hišna in kmečka dela, oče se je zaposlil pri Savski regulaciji.

Prišel je tisti kruti čas nasilja in vojne, posegel je tudi v mirno in složno življenje

Grmovnikovih. Vsi so pomagali našim borcem, celo otroci. Nosili so jim pošto, hrano, obleko... Očeta so odgnali v internacijo v Dourthmunth, od koder se je po osemnajstih mesecih vrnil zgaran in poln sovraštva do tujca. Ves ta čas

je mati sama skrbela za osem majhnih otrok, a kljub temu niso pozabili na partizane.

Končno je zasijala svoboda. Z njo so prišle nove želje, misli, novi načrti... Zavihala sta rokave, prijela za kramp in lopato in po nekaj letih je na Grmovnikovi zemlji zrasla nova domačija. „Iz razvalin nam cveti življenje in iz otočnosti se rodi radost...“ sta si mislila Marija in Nace, ko sta si uredila topel dom. Nace je bil vseskozi zaveden mož. Povsod in vedno je pomagal krajanom, deloval je tudi v raznih organizacijah, sedaj pa mesto odstopa mlajšim. „Zdaj gre kar sin Tone na sestanke namesto mene. On se na vse te nove reči bolj razume...!“ in na-

gajivo pomežikne, češ za staro šaro pa vendarle še nisem. „Ostalo pa sem še v zvezi borcev.“

Otroci so odrasli, se poročili, šli zdoma. Pa ne vsi - sin Tone je z družino ostal pod domačo streho in skupaj z očetom sedaj gospodari na kmetiji. Vsi pa se radi vračajo k toplemu ognjišču prijetnega doma. Tako veselo kot je bilo v soboto in nedeljo (7. in 8. februarja) pri Zavrtovih, že dolgo ni bilo. Mnogi so prišli čestitat očetu in materi - zlatoporočencema - za njun visok življenjski jubilej. Vnučki in pravnuki so se razposajeno vrteli okrog babice in dedka, ki sta se v teh dneh kar pomladila.

„... samo zdravje, zdravje...!“ je potožila mati. Mož pa nič ne toži - še vedno ga vidimo, kako krepko vihti kramp in lopato, krpa luknje in koplje odtočne jarke na vaški cesti...

Dolgo živita skupaj, ves ta čas sta dopolnjevala drug drugega, se skupaj veselila novih uspehov in se žalostila ob neprijetnih dogodkih, toda njuna pot še ni končana...

Tam iz daljave je čutili utrip civilizacije... Marija in Nace pa si v spokojni tišini ob robu gozda, po petdesetih letih, zopet podasta roke; beseda zamre na ustnicah, a v srcih čutita tisto radostno kopnenje, tisti čudni, z grenkobo pomešani sladki okus sreče, ki ju je spremljal vsa ta leta. Sedaj se z radostjo ozirata nazaj - na leta bojev, zmage, hrepeneja... Čestitamo!

MARTINA TRDIN

TRGOVSKO PODJETJE

Cvetlicarne

export-import

61000 LJUBLJANA, Titova 38

Telefon 315-197

ČESTITAMO ZA 8. MAREC - DAN ŽENA IN VAM NUDIMO

- darilne aranžmaje - šopke
- cvetoče lončnice, dekorativne cvetlice, sobne nasade itd.

Izdelujemo tudi poročne šopke in šopke za razne jubileje, žalne šopke in vence po naročilu.

Cvetličarna Rožmarin

Rojčeva ulica 22, telefon 41-871

OBIŠČITE NAS - SOLIDNO BOSTE POSTREŽENI